

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100034
Dátum vydania rozhodnutia: 7. marca 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9518100034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému H. F. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 07. marca 2018, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 22. februára 2018, sp. zn. BB-4 T 6/2018, rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného H. F. sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Senát Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len špecializovaného trestného súdu) uznesením z 22. februára 2018, sp. zn. BB-4 T 6/2018, I./ podľa § 72 ods. 1 písm. e/, § 79 ods. 2, § 238 ods. 3 Tr. por. obvineného H. F., nar. XX.XX.XXXX v S. - B., Česká republika, naposledy bytom v meste B., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici, ponecháva vo väzbe.II./ Podľa § 72 ods. 1 písm. b/, § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného H. F. o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 06.02.2018 zamietá. III./ Podľa § 72 ods. 1 písm. b/, § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. písomný sľub obvineného H. F. zo dňa 06.02.2018 na nahradenie väzby neprijíma. IV./ Podľa § 72 ods. 1 písm. b/, § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. väzbu obvineného H. F. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza. Uznesenie vo všetkých jeho výrokoch obvinený H. F. napadol sťažnosťou ihneď po jeho vyhlásení na neverejnom zasadnutí 22.02.2018, ktorú odôvodnil 06.03.2018 prostredníctvom obhajcu. Prokurátor na tomto neverejnom zasadnutí sa vzdal práva podať sťažnosť proti všetkým vyhláseným výrokom uznesenia.V odôvodnení sťažnosti obvinený argumentoval zhodne s dôvodmi žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, resp. s jej nahradením inštitútmi uvedenými v § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2, § 82 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 4 Tr. por. K dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. uviedol, že sa nikdy nedopustil (subjektívne) konania tak, ako to predpokladá toto ustanovenie, ale zároveň neexistujú ani žiadne ďalšie objektívne skutočnosti, ktoré by obmedzovanie jeho osobnej slobody odôvodňovali. Nedopustil sa ho ani bezprostredne po zadržaní 27.09.2017, kedy sa správal nenásilne a nepokúsil sa o útek. Práve naopak tesne pred prepustením z výkonu trestu odňatia slobody obrátil sa na Generálnu prokuratúru SR s tým, že chce pomôcť pri objasňovaní predmetnej trestnej činnosti. Z tohto jeho postupu je evidentné, že nikdy nemal akýkoľvek úmysel, či tendencie ujsť, skrývať sa, či inak sa

vyhýbať trestnému stíhaniu, či trestu. Súd sa s touto skutočnosťou nijakým spôsobom pri rozhodovaní nevysporiadal, čo je v rozpore s § 176 ods. 2 Tr. por. Ohradzuje sa proti tvrdeniu súdu, že je bezdomovec, nemá stále bydlisko, len registrovaný pobyt v meste B.. Jeho totožnosť je nepochybná a v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu sa bude zdržiavať na adrese K. M. č. XXX/X, XXX XX X. L., teda v domovej nehnuteľnosti vlastnenej jeho synmi, kde bude preberať akúkoľvek písomnú korešpondenciu vo veci konajúcich orgánov. V minulosti dvojité vyhlásenie pátrania na jeho osobu bolo 6 rokov staré a nedôvodné, v prvom prípade príkaz na zatknutie Okresným súdom Zvolen z 20.06.2011, sp. zn. 4 T 18/2010, bol vzatý do väzby, z ktorej bol po 133 dňoch prepustený na slobodu a počas celého trestného konania sa zdržiaval na vyššie uvedenej adrese a v druhom prípade na základe predčasne a v rozpore so zákonom vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu Okresného súdu Nitra z 03.12.2012, sp. zn. 6 T 132/2011, bol 27.12.2012 dodaný do výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko sa v danom čase stále zdržiaval na uvedenej adrese s mentálne zaostalými synmi a neobdržal od súdu žiadny príkaz, ktorý by ho vyzval na nástup do výkonu trestu, hoci prostredníctvom obhajcu žiadal o odklad výkonu uloženého trestu. Hrozba vysokého trestu, podľa konštantnej judikatúry (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.05.1992, sp. zn. 2 Nt 97/92) je väzba odôvodnená len za predpokladu zistenia niektorej z ďalšej konkrétnej skutočnosti, týkajúcej sa najmä osoby páchatela alebo okolnosti prípadu, ktoré v súvislosti s predpokladanou citeľnou sankciou obavu z úteku odôvodňujú. Takéto ďalšie skutočnosti u neho zistené nikdy neboli. Prehlásil, že hrozba vyplývajúca z § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z jeho strany nehrozí, poukázal na jeho písomný sľub, ktorý navrhol prijať a jeho väzbu týmto nahradiť. K väzobnému dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že samotná existencia, že bol v minulosti právoplatne odsúdený sama o sebe ešte nie je dostatočným dôvodom pre výkon preventívnej väzby. Mnohé jeho odsúdenia mu boli zahladené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Preto postup súdu ohľadne tohto odsúdenia je non lege artis. Doposiaľ nezahladené odsúdenia boli za druhovo odlišnú trestnú činnosť, než je predmetom tohto konania. Počas výkonu trestu či väzby nebol disciplinárne postihnutý, ale opakovane odmenený, ústavný poriadok, denný režim, pokyny príslušníkov väzenskej stráže plnil k spokojnosti personálu, aktívne sa zapájal do pracovnej činnosti a konflikty nevyvolával. K dnešnému dňu dovŕšil vek 60 rokov, čo mu značne sťažuje jeho prípadné ďalšie páchanie trestnej činnosti, ktorú však vylučuje. Dlhotrvajúce obmedzenie jeho osobnej slobody mimoriadne negatívne vplýva po fyzickej ako aj psychickej stránke nielen na neho (počas výkonu trestu bol viackrát hospitalizovaný), ale aj na jeho dvoch synov, ktorí iného príbuzného nemajú. Neraz navrhoval, aby súd jeho väzbu nahradil inými procesnými inštitútmi (sľubom, dohľadom probačného a mediačného úradníka), čomu súd nevyhovел z dôvodu, že je stíhaný za obzvlášť závažný zločin, kedy zákon vyžaduje existenciu výnimočných okolností prípadu (§ 80 ods. 2 Tr. por.). To platí iba za situácie, keď ide o väzbu podľa § 71 ods. 3 písm. a/ až písm. c/ alebo písm. e/ Tr. por. a u neho o opätovnú väzbu nejde. Účel väzby je možné dosiahnuť práve nahradením väzby sľubom a dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení v spojení s nariadením kontroly ich dodržiavania technickými prostriedkami, ktoré inštitúty na jednej strane budú viesť k dosiahnutiu účelu väzby a trestného konania rešpektujúc pritom zásadu primeranosti a zdržanlivosti a na strane druhej nebudú neprimerane zasahovať do garantovaných základných ľudských práv. Žiada, aby nadriadený súd pri rozhodovaní o jeho väzbe prihliadol na jeho písomný sľub zo 06.02.2018, tento prijal a jeho väzbu týmto nahradil. Poukázal aj na to, že jeho zákonným sudcom bol JUDr. Michal Truban (ktorý rozhodoval o vyšetrení jeho duševného stavu, o opakovanom ustanovení obhajcu a oslobodení jedného obhajcu od povinnosti obhajovať a iné). O jeho vzatí do väzby, resp. o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu rozhodoval JUDr. Ján Hrubala, čo považuje za porušenie jeho práva na zákonného sudcu a jeho väzbu za nezákonnú. Naplnenie materiálnych podmienok výkonu väzby z doteraz vykonaným dokazovaním nebolo v zmysle Trestného poriadku dostatočne preukázané, že skutky, ktoré sú mu kladené za vinu, skutočne spáchal. Dňa 20.02.2018 mu bola doručená obžaloba Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR z 13.02.2018, sp. zn. VII/1 Gv 50/16/1000-143, v ktorej sa s jeho obhajobou nevysporiadali vrátane jeho námietok proti právnej kvalifikácii. Výsledky vyšetrovania dostatočne neodôvodňujú jeho postavenie pred súd tak, ako to vyplýva z § 234 ods. 1 Tr. por. Pokiaľ ide o čiastkový útok - dokonaný obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy - resp. o prečin porušovania domovej slobody, ku dnešnému dňu nebol vykonaný jediný priamy dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že by sa takého konania mal dopustiť. Túto skutočnosť nepotvrdil kľúčový svedok K. F., zároveň také závery nie je možné vyvodit' ani z výpovedí ďalších svedkov - Y. Y., J. F., E. P., E. O.,

G. F., C. L., H. H., Ing. V. L. a iných. Jediný kto potvrdil, že uvedeného skutku sa mal dopustiť, je utajený svedok č. 1 (nepriamy mal sa to dozvedieť len z počutia), nie bezúhonný, ktorého výpoveď však v žiadnom prípade nie je možné vyhodnotiť inak ako výpoveď nedôveryhodnú, pretože je mimoriadne všeobecná, abstraktná, neumožňujúca jej verifikáciu ďalším dokazovaním, plná rozporov vnútorných i s inými dôkazmi. Ďalšie listinné dôkazy, o ktoré sa obžaloba opiera (spisy OO PZ Nová Baňa, výsledky domových prehliadok a iných priestorov, znaleckého dokazovania), jeho účasť na predmetnej trestnej činnosti nepotvrdzujú. Záznamy telekomunikačnej činnosti a lokalizačné údaje nie je možné vykladať v jeho neprospech. Čiastkový útok prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy je opretý iba o výpoveď nedôveryhodného svedka K. F., z kriminálneho prostredia, ktorý podal trestné oznámenie s odstupom takmer 5 rokov (z dôvodu, aby zmiernil svoju trestnú zodpovednosť), po tom keď na tohto svedka podal oznámenie nasvedčujúce, že tento svedok sa dopúšťal trestnej činnosti a v tej súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 12.12.2016, sp. zn. 3 T 105/2006, podľa ktorého tento svedok sa mal dopustiť zločinu lúpeže na tom skutkovom základe, ktorý je prakticky analogicky s údajným priebehom skutkového deja v tejto trestnej veci popisovaný týmto svedkom. Aj keby výpovede tohto svedka boli vyhodnotené ako pravdivé, z nich nie je zrejmé, že boli naplnené všetky formálne znaky prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy. Tvrdenia tohto svedka, ktoré sú vnútorne i vzájomne rozporné, neboli verifikované žiadnym iným dôkazom, a to ani výpoveďou svedkyne G. F., ktorú obsahlo rozoberá. Jeho zotrvávanie vo väzbe nie je ničím opodstatnené. Väzba a jej dôvody musia byť vykladané tak, aby nedochádzalo k bezdôvodnému a neoprávnenému zbaveniu osobnej slobody jednotlivca. Ide o závažný zásah do základných ľudských práv a slobôd, predovšetkým o zásah do osobnej slobody, a tým nepriamo o zásah aj do iných ľudských práv a slobôd, ako je napr. sloboda pohybu, pobytu, právo na rodinný život a pod., ktoré sú chránené nielen Ústavou SR a v komplexnosti aj s celým právnym poriadkom Slovenskej republiky, ale aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná. Poukázal pritom aj na konštantnú rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR pod č. ÚS 39/2001, v ktorom je konštatované, že obsahom základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy SR je aj oprávnenie trestne stíhanej osoby, aby súd rozhodujúci o jej väzbe skúmal významné skutočnosti pre a proti väzbe, vrátane možnosti nahradiť ju zárukou, sľubom, alebo peňažnou zárukou, pričom ak sa rozhodne trestne stíhanú osobu do väzby vziať, alebo ju v nej ďalej držať, aby boli takéto rozhodnutia založené na konkrétnych skutočnostiach a nie na abstraktnej úvahe. K sťažnosti obvinený priložil trestné oznámenie z 26.02.2018 adresované Generálnemu prokurátorovi SR proti televíziám JOJ, Markíza a STV 1, ako aj Novému času Plus 7 dní a ostatné média, internetu za trestný čin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., týkajúce sa predmetnej trestnej činnosti v tom smere, že bol nezákonne obvinený a rozhodovaní o jeho väzbe. Navrhol, aby Najvyšší súd SR ako súd nadriadený tejto sťažnosti vyhovel, aby napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil a podľa § 79 ods. 1 Tr. por. ho prepustil z väzby na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prijal jeho písomný sľub a jeho väzbu týmto sľubom nahradil, podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, podľa § 80 ods. 2 posledná veta Tr. por. mu uložil povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta jeho pobytu, podľa § 82 ods. 1 Tr. por. mu na posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, uložil obmedzenia a povinnosti spočívajúce : a/ v zákaze vycestovania do zahraničia, b/ v zákaze vzdáľovať sa z miesta pobytu alebo z obydlija okrem vymedzených podmienok, c/ v povinnosti pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica, alt. Okresného súdu Žiar nad Hronom, dvakrát mesačne, podľa § 82 ods. 4 Tr. por. nariadil kontrolu dodržiavania primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami. Špecializovaný trestný súd sťažnosť so spisom, sp. zn. BB-4 T 6/2018, predložil sťažnostnému súdu 27.02.2018. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo sťažnostný súd) preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutých výrokov uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného H. F. nie je dôvodná. Zo spisu špecializovaného trestného súdu vyplýva, že uznesením sudcu pre prípravné konanie tohto súdu z 30.09.2017, sp. zn. 2 Tp 27/2017, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12.10.2017, sp. zn. 5 Tost 35/2017, bol obvinený H. F. dňom 27.09.2017 o 13.55 hod. vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., pre trestne stíhané skutky kvalifikované v I. bode ako pokračovací obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr.

zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a v II. bode pre spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je to uvedené v napadnutom uznesení. Väzbu vykonáva v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil. Uznesením sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu z 20.12.2017, sp. zn. 2 Tp 27/2017, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 04.01.2018, sp. zn. 5 Tost 1/2018, bola žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá podľa § 79 ods. 3 Tr. por., podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného a podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. nenahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka. Dňa 13.02.2018 prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) pod sp. zn. VII/1 Gv 50/16/1000-143, podal na špecializovaný trestný súd obžalobu na obvineného H. F. v bodoch 1 - 2/ obžaloby pre pokračovací obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., v bode 1/ v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ pre spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák., v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na tam uvedenom skutkovom základe. Vec bola elektronicky pridelená do senátu 4 T pod sp. zn. BB-4 T 6/2018. Obvinený dňa 12.02.2018 si podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ku ktorej pripojil písomný sľub s tým, aby ho súd prijal, a tak nahradil väzbu, alternatívne navrhol väzbu u neho nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka, uložiť mu obmedzenia, povinnosti a zákazy podľa § 80 ods. 2, § 82 ods. 1 Tr. por. a v zmysle § 82 ods. 4 Tr. por. nariadil kontrolu dodržiavania primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami. V nej tiež namietal, že jeho zákonným sudcom pre prípravné konanie bol JUDr. Michal Truban, ktorý rozhodoval pod sp. zn. 4 Tp 14/2016 (ustanovenie obhajcu a o jeho oslobodení od povinnosti obhajovať, a ustanovení obhajcu a iné), o jeho vzatí do väzby, resp. o jeho žiadosti o prepustenie z väzby už rozhodoval iný sudca JUDr. Ján Hrubala pod sp. zn. 2 Tp 27/2017, čo považuje za porušenie práva na zákonného sudcu. Predseda senátu si vyžiadala hodnotenia obvineného z ústavou na výkon väzby, určil termín neverejného zasadnutia za účelom rozhodnutia o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a rozhodnutie o ďalšom trvaní väzby podľa § 238 ods. 3 Tr. por. na deň 22.02.2018 o 09.30 hod., o čom upovedomil obvineného, obhajcu a prokurátora. Na neverejnom zasadnutí 22.02.2018 vypočul obvineného v prítomnosti jeho obhajcu a prokurátora, ktorým udelil právo na konečné návrhy a následne vyhlásil napadnuté uznesenie, ktoré zaslal 23.02.2018 všetkým procesným stranám, doručenie je vykázané u obhajcu 26.02.2018. Uvedené preukazuje, že zákonný senát pred vyhlásením uznesenia postupoval zákonným spôsobom a rešpektoval zákonné lehoty určené pre rozhodovanie o väzbe po podaní obžaloby. Najvyšší súd v tomto smere nezistil procesné a hmotnoprávne pochybenia. Pre úplnosť treba uviesť aj to, že predchádzajúce rozhodnutia v tejto veci sťažnostný súd nebol oprávnený skúmať v tom smere, či vo veci rozhodoval zákonný sudca pre prípravné konanie, ako to namietal obvinený. Pre úplnosť treba uviesť, že v predchádzajúcom konaní na túto námietku obvineného reagoval iný sťažnostný súd. V tomto prípade rozhodol zákonný senát, ktorému bola vec pridelená po podaní obžaloby. Pokiaľ ide o rozhodnutie samé, teda o ponechaní obvineného vo väzbe, žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, resp. jej nahradenie písomným sľubom alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka a prípadne uložením obmedzení, povinností a zákazov, sťažnostný súd ani tu nezistil nezákonnosť vo výrokoch napadnutého uznesenia. Odôvodnenie napadnutého uznesenia má všetky náležitosti, ktoré zákon pri rozhodovaní o väzbe vyžaduje. Senát sa zaoberal argumentáciou obvineného, ktorú uplatnil už v predchádzajúcom konaní. V podstate ide o jeho opakované tvrdenia o neopodstatnenosti trvania väzby aj s poukazom na rozhodovacia prax Ústavného súdu SR, že nie je bezdomovcom, býva na adrese, ktorú súdu oznámil, chce sa starať o dvoch zdravotne postihnutých synov, ktorých sa matka zriekla, má prácu, ktorej sa chce venovať, nevyhýbal sa trestnému stíhaniu a tomuto sa nebude vyhýbať ani v budúcnosti, vyhlásené celoštátne pátranie bolo nedôvodné, ide o rozhodnutia staré 6 rokov, podaná obžaloba je nezákonná a nepravdivá, pričom zo svojho pohľadu spochybnil viaceré svedecké výpovede. K tomu senát uviedol, že hodnotenie vierohodnosti svedeckých výpovedí patrí súdu, ktorý bude rozhodovať o obžalobe na hlavnom pojednávaní. Z doterajšieho dokazovania vyplýva podozrenie zo spáchania trestných činov obvineným. Od vznesenia obvinenia sa dôvodnosť trestného stíhania neoslabilá, čo je pre rozhodovanie o väzbe postačujúce. Na existencii dôvodov väzby tak, ako

boli ustálené pri vzatí obvineného do väzby, sa nič podstatné nezmenilo. Okrem naplnenia materiálnych podmienok sú dané aj zákonné podmienky pre existenciu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. V minulosti sa obvinený na ním oznámených miestach bydliska nezdržoval, preto bolo 2 krát vyhlásené pátranie na základe príkazu na jeho zatknutie a európskeho zatýkacieho rozkazu a hrozí mu vysoký trest. V minulosti bol obvinený 13 krát súdne trestaný, z toho bol 3 krát vo výkone trestu odňatia slobody, a to aj za spáchanie trestného činu vraždy. Tým sú dané aj dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Vzhľadom na vyššie uvedené písomný sľub obvineného neprijal a dohľad probačného a mediálneho úradníka nenariadil. Náhrada väzby u obvineného, ktorému sa kladie za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. neprichádza do úvahy. V tomto štádiu konania okolnosti uvádzané obvineným súd nevyhodnotil ako výnimočné, písomný sľub obvineného neprijal a jeho väzbu dohľadom probačného a mediálneho úradníka nenahradil. Nahradenie väzby obvineného nie je možné použiť ani inštitút podľa § 82 ods. 1 Tr. por., keďže súd obvineného z väzby neprepustil a rozhodol o jeho ponechaní vo väzbe. To bol aj dôvod, že súd nenariadil kontrolu dodržiavania primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami. Námietskami obvineného súvisiacich s porušením jeho práva na zákonného sudcu už bola vyriešená uznesením Najvyššieho súdu SR zo 04.01.2018, sp. zn. 5 Tost 1/2018, v ktorom konštatoval jej neopodstatnenosť. Sudca pre prípravné konanie JUDr. Ján Hrubala rozhodoval o vzatí obvineného do väzby a sudca pre prípravné konanie JUDr. Michal Truban rozhodoval o ustanovení obhajcov, resp. oslobodení obhajcu. Tento postup bol v roku 2017 a aj v roku 2018 v úplnom súlade s Rozvrhom práce špecializovaného trestného súdu. Najvyšší súd sa s uvedeným odôvodnením napadnutého uznesenia stotožnil. K uvedenému už iba dodáva, že podaním obžaloby na obvineného sa podozrenie zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy prehĺbilo. Námietky obvineného smerujúce k dôkazom založených v spise, ktoré hodnotí inak než OČTK a prokurátor, nie sú spôsobilé nateraz urobiť záver o neexistencii podozrenia zo spáchania stíhaných skutkov do takej miery, aby bolo možné rozhodnúť o prepustení obvineného z dôvodnej väzby na slobodu. Individuálne a súhrnné hodnotenie dôkazov získaných v prípravnom konaní a vyvodenie záverov z nich prislúcha iba súdu rozhodujúcemu o obžalobe na hlavnom pojednávaní po vykonaní dôkazov navrhnutých procesnými stranami. Súd rozhodujúci o väzbe obvineného skúma iba to, či zákonne získané dôkazy odôvodnene preukazujú, že trestne stíhaný skutok sa stal, tento má zákonné znaky trestného činu uvedeného v osobitnej časti účinného a platného (v dobe skutku) Trestného zákona, či je tu dôvodné podozrenie, že skutok spáchal obvinený a či z jeho konkrétneho správania sa vyplýva dôvodná obava, že by sa obvinený mohol na slobode vyhýbať trestnému stíhaniu alebo trestu, ktorý mu hrozí a či by mohol pokračovať v páchaní úmyselnej trestnej činnosti. Návrhy obvineného na nahradenie väzby, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, z ktorej je obvinený dôvodne podozrivý a okolnosti správania sa obvineného, ani sťažnostný súd nepovažoval za spôsobilé zabrániť obvinenému v pokračovaní v trestnej činnosti, resp. jeho úteku alebo skrývaní sa pred trestným stíhaním. Pre úplnosť je potrebné poukázať aj na to, že z dôkazov založených v spise je zrejmé, že na obvineného boli vydané dve rozhodnutia, ktoré svedčia o tom, že obvinený sa nezdržoval na žiadnej adrese, ktoré boli OČTK známe. Obvinený bol v minulosti viackrát súdne trestaný za rôznu úmyselnú trestnú činnosť. Súd je pritom oprávnený prihliadať aj na predchádzajúce spáchanie protizákonných skutkov, pretože tieto sa nezahladzujú, zahladzuje sa iba odsúdenie. Z uvedeného je nespochybniteľne zrejmé, že z predchádzajúceho konania obvineného je prítomné opodstatnené podozrenie, že žalovaných skutkov sa mal dopustiť a že v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu hrozí konkrétna obava, že by sa mohol skrývať, alebo ujsť a tak sa vyhýbať trestnému stíhaniu alebo výkonu hroziacemu vysokému trestu, alebo pokračovať v páchaní úmyselnej trestnej činnosti. Najvyšší súd ako sťažnostný súd prioritne rozhoduje o sťažnosti proti rozhodnutiu prvostupňového súdu. Ak by po preskúmaní napadnutého rozhodnutia na podklade podanej sťažnosti nadriadený súd zistil také pochybenia, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, potom by bol povinný sa zaoberať aj prípadným prepustením obvineného z väzby na slobodu (ak by dôvody väzby neboli dané, alebo by pomínuli), alebo jej nahradenie inštitútmi, ktoré obvinený v sťažnosti navrhol. Nadriadený súd však dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná. Nebol teda dôvod na jeho zrušenie, ako sa toho obvinený v sťažnosti domáhal. Opätovné rozhodnutie o väzbe obvineného naznačené v podanej sťažnosti neprichádzalo preto do úvahy, pretože by išlo o duplicitné rozhodnutie o opakovaných návrhoch obvineného uvedené v jeho sťažnosti, o ktorých už prvostupňový súd rozhodol. Uvedené argumenty vyplývajú aj z predchádzajúcich rozhodnutí o väzbe obvineného, ktoré boli potvrdené rozhodnutiami

najvyššieho súdu, ako je to uvedené vyššie. Na základe vyjadreného Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného H. F. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.